

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.24/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR.18J

Ședința publică din 26 noiembrie 2014

Președinte _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei A.A.R., judecător în cadrul Tribunalului B., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare, prevăzute de art. 99 lit. i) teza I-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător T.G. și pârâta judecător A.A.R., personal și asistată de avocat R.A.cu împuternicire avocațială seria B.V. nr. _____ din 26.11.2014, pe care o depune la dosar.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează secției că la data de 11. 11. 2014, pârâta a depus întâmpinare prin e-mail, iar la data de 13.11.2014 a fost depus prin poștă originalul întâmpinării împreună cu un set de înscrisuri, întâmpinarea fiind comunicată la data de 17.11.2014 Inspecției Judiciare.

Secția acordă cuvântul asupra chestiunilor prealabile:

Pârâta, prin avocat, arată că prin întâmpinarea depusă s-a invocat o excepție de procedură izvorâtă din modalitatea în care s-a desfășurat, în urma cercetării, faza procedurii de verificare prealabilă. În acest sens, s-a invocat **nulitatea procedurii de verificare prealabilă**, cât și a rezoluțiilor pronunțate de către Inspecția Judiciară în cauză, inclusiv a acțiunii disciplinare. În drept au fost invocate dispozițiile art.45 din Legea nr.317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, care prevede termenele imperative în care procedura prealabilă a cercetării disciplinare trebuie să se desfășoare. Astfel, a fost sesizată o eroare în cuprinsul rezoluțiilor pronunțate, în care se arată faptul că Inspecția Judiciară a fost sesizată la data de 28 martie 2014 de către petenta E.G., această dată fiind preluată în toate actele de procedură efectuate de către Inspecția Judiciară. Verificând actele și lucrările dosarului s-a constatat că petenta E.G. a sesizat Inspecția Judiciară cu o petiție care are data de înregistrare 18 martie 2014, iar sub această dată, care este menționată pe ștampila de înregistrare, urmează data de înaintare, respectiv 20 martie 2014. Astfel, este evident că nu 28 martie 2014 este data înregistrării, ci data de 18 martie 2014. Plecând de la această dată certă a sesizării Inspecției Judiciare de către petentă, doamna A.A.R. a încadrat cele 45 de zile în care trebuia făcută verificarea prealabilă obligatorie, calcul făcut cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

respectarea noțiunii de termene libere, în condițiile Codului de procedură civilă, lege care completează dispozițiile speciale în materie. Astfel, a concluzionat că acest termen de 45 de zile a fost depășit cu mult, termenul împlinindu-se pe data de 3 mai 2014, pe calculul termenului liber și s-a obținut apoi prorogarea pe care același text de lege, cu aprobarea inspectorului șef al Inspecției Judiciare, însă, aplicându-se cealaltă perioadă temporară, a celorlalte 45 de zile, s-a observat printr-un calcul matematic și calendaristic simplu că verificarea prealabilă a fost efectuată în 99 de zile, în detrimentul termenelor de procedură imperativ stabilite de art.45 din Legea nr.317/2004. Acest termen de 45 plus 45 de zile este un termen de decădere, concluzie ce rezultă din interpretarea naturii juridice a termenului așa cum este el dezvoltat în art.45 alin.(3) din Legea nr.317/2004, coroborat cu interpretările date de norma comună în materie, respectiv art.185 alin.(1) Codul de procedură civilă, care vorbește despre decădere, ca și sancțiune pentru neexercitarea unui drept într-un anumit termen.

Astfel, arată pârâta, prin apărător, verificarea prealabilă și actele pronunțate, respectiv Rezoluția din 30.06.2014 și Rezoluția din 17.10.2014, sunt lovite de **nulitate absolută**, dispozițiile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă arătând că nulitatea nu poate fi acoperită dacă a intervenit o decădere sau o altă sancțiune procedurală. Natura imperativă a termenului rezultă din modalitatea în care textul articolului 45 alin.(2) și (3) din Legea 317/2004 îl definește, respectiv „verificarea prealabilă trebuie să fie efectuată într-un termen de cel mult 45 de zile”. Această noțiune temporară atașată „a priori” numărului de zile, „cel mult” dă termenului de 45 de zile o valență imperativă ce nu a fost respectată de către Inspecția Judiciară.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, în ceea ce privește excepția invocată, solicită să se observe faptul că în speță, inspecția a fost sesizată, în condițiile art.45 alin.(2) din Legea nr.317/2004, de către petiționara E.G., iar sesizarea a fost înregistrată la Inspecția Judiciară la data de 28 martie 2014, așa cum rezultă din rezoluția de primire și din fișa de repartizare a intrării, ambele aflate la filele 1 și 2 din dosar, care conferă dată certă de primire a sesizării la Inspecția Judiciară ca titular al acțiunii disciplinare. Împrejurarea că sesizarea petiționarei a fost înregistrată, inițial la Consiliul Superior al Magistraturii, la data de 18 martie 2014, dată la care s-a raportat doamna judecător A.A.R. în calculul termenului pe care l-a făcut, nu prezintă relevanță, întrucât termenul de 45 de zile se calculează, astfel cum prevăd dispozițiile art.45 alin.(3) din Legea nr.317/2004, de la data sesizării Inspecției Judiciare. În acest sens sunt și prevederile art.8 alin.(2) din O.G. nr.27/2002, privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.233/2002, potrivit căreia „termenul de soluționare curge de la data înregistrării petiției la autoritatea sau instituția publică competentă”. Prin urmare, termenul de efectuare a verificărilor prealabile, astfel cum a fost prelungit prin referatul aprobat de către inspectorul șef la data de 29 aprilie 2014, s-a împlinit la data de 25 iunie 2014, dată la care prin proces verbal s-au constatat finalizate verificările prealabile. La calculul termenului susmenționat au fost avute în vedere atât ziua în care a început să curgă termenul cât și ziua în care s-a împlinit, deși dispozițiile Legii nr.317/2004 nu prevăd expres modul de calcul al termenelor prevăzute de acest act normativ. Apreciază Inspecția Judiciară că trebuie avut în vedere modul de calcul stabilit conform normelor dreptului comun, potrivit art.181 din noul Cod de procedură

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

civilă. Chiar și așa, arată că finalizarea verificărilor prealabile s-a realizat în interiorul termenului prevăzut de lege, prin urmare solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

Secția, deliberând asupra excepției de nulitate absolută invocată de pârâtă, constată că actul de sesizare a fost înregistrat la Biroul de relații cu publicul, registratură și secretariat din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii la data de 18.03.2014, fiind înaintat la data de 26.03.2014 către Inspekția Judiciară, care l-a primit la data de 28.03.2014. Prin urmare, având în vedere dispozițiile prevăzute de art.45 alin.(3) din Legea nr.317/2004, constată că în mod corect a fost menționată în rezoluție data de 28.03.2014, ca dată la care a fost sesizată Inspekția Judiciară, astfel încât procedura cercetării disciplinare s-a realizat în termenul prevăzut de lege, de 90 de zile.

Față de aceste considerente respinge excepția de nulitate a rezoluției prin care a fost exercitată acțiunea disciplinară față de pârâtă, ca neîntemeiată.

Nemaifiind cereri sau excepții prealabile, Secția procedează la ***audierea pârâtei*** – judecător A.A.R., declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele secției, pârâtă, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul părților pe formulare de probatorii:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu mai are alte probe de administrat, cu excepția înscrisurilor aflate la dosarul cauzei.

Pârâta, personal, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, o parte fiind depuse odată cu întâmpinarea formulată, iar o altă parte, înțelegând să le depună la dosar astăzi, în dovedirea faptului că petenta E.G. a formulat cerere de recuzare și a judecătorului care a înlocuit-o pe doamna A.A.R., cerere soluționată prin

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____ încheierea din data de 16.01.2013, copia cererii de abținere pe care pârâta a formulat-o ieri într-unul din dosarele despre care Inspekția Judiciară a făcut vorbire și în care aceeași casă de insolvență BDO _____ SPRL este administrator judiciar, cererea de abținere având termen de judecată la data de 27.11.2014 și în legătură cu abținerea dintr-un alt dosar de care se face vorbire și soluția acestei cereri de abținere. Arată, de asemenea, că nu se opune încuviințării probei cu înscrisuri solicitată de Inspekția Judiciară.

Inspekția judiciară, prin reprezentant, arată că nu se opune încuviințării probei cu înscrisuri, solicitată de pârâtă.

Deliberând asupra probelor cu înscrisuri solicitate de părți, le consideră a fi concludente și pertinente soluționării cauzei și, în temeiul dispozițiilor art.258 din Codul de procedură civilă, le încuviințează.

Secția constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul pe fond:

Inspekția judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare promovată împotriva doamnei judecător A.A.R. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I-a din Legea nr.303/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru argumentele expuse pe larg în acțiunea disciplinară. Prin încheierea camerei de consiliu din data de 24.10.2012 judecătorul sindic desemnat să soluționeze incidentul procedural, respectiv domnul O . S , a admis cererea de recuzare formulată de petiționara E.G., care avea calitatea de administrator special al debitorului S.C. _____ S.R.L., cerere formulată împotriva doamnei judecător A.R.A. și a dispus păstrarea tuturor actelor întocmite de aceasta în cauză. În considerentele încheierii prin care s-a soluționat incidentul procedural, judecătorul a reținut faptul că petiționara a

6

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

formulat cerere de recuzare ce a fost întemeiată pe dispozițiile art.27 din vechiul Cod de procedură civilă, motivat de faptul că soțul pârâtei, domnul avocat A.I. îl asistă la D.N.A. – Serviciul Teritorial B., pe reprezentantul BDO _____ SPRL B., numitul B.N., care era cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în calitate sa de administrator judiciar al societății debitoare aflată în insolvență. Același judecător a reținut că, fiind ascultată în cadrul soluționării incidentului procedural, doamna judecător A.A.R. a confirmat cele arătate în cererea de recuzare. Prin urmare, arată că judecătorul sindic care a soluționat incidentul procedural al recuzării a apreciat, față de această situație, respectiv existența unei plângeri la D.N.A. ce vizează o presupusă faptă săvârșită de administratorul judiciar al societății din acea cauză, iar soțul doamnei judecător A.A.R. îl asistă pe acesta în fața organelor de urmărire penală, că sunt incidente dispozițiile art.27 pct.2) din vechiul Cod de procedură civilă.

Precizează reclamanta că ordonanța de clasare dispusă pentru administratorul judiciar la care a făcut referire pârâta, a fost emisă în aprilie 2014, plângerea penală având ca obiect preținse fapte săvârșite de numitul B.N..

Cu privire la susținerile pârâtei din cuprinsul întâmpinării, respectiv că aspectele declarate cu prilejul ascultării nu au fost consemnate în caietul grefierului, reclamanta arată că pentru aceste cereri practica instanței nu este una unitară.

Totodată reclamanta arată că susținerile pârâtei în sensul că la data soluționării cererii de recuzare aceasta nu a avut cum să cunoască obiectul dosarului aflat pe rolul D.N.A. B., respectiv cine a formulat plângerea penală și dacă infracțiunile au avut legătură cu procedura insolvenței, precum și faptul că

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
aspectele reținute în încheierea prin care a fost soluționată cererea de recuzare nu au rezultat din probe, nu sunt relevante din punctul de vedere a situației de fapt reținută în încheierea de soluționare a cererii de recuzare.

Cu privire la susținerile pârâtei în sensul că simpla admitere a unei cereri de recuzare nu poate constitui temeiul aplicării abaterii disciplinare, reclamanta solicită instanței să aibă în vedere practica CEDO, cu referire la încălcarea articolului 6.

Reclamanta susține că nu are relevanță faptul că situația de fapt nu era prevăzută ca o veritabilă excepție de incompatibilitate; aceasta nu o scutea pe pârâtă să analizeze dacă situația nu era de natură să îi afecteze aparența de imparțialitate.

Cu privire la cererile ulterioare de abținere formulate de doamna judecător, reprezentantul reclamantei susține că acestea au fost formulate ulterior promovării acțiunii disciplinare și nu prezintă relevanță soluțiile pronunțate.

Totodată, arată că cererile ulterioare au în comun doar societatea BDO _____ SPRL B, însă în speța care a făcut obiectul cercetării disciplinare, s-au reținut și invocat aspecte referitoare la dispozițiile penale în legătură cu dosarul de insolvență aflat la parchet.

Pentru aceste motive solicită admiterea acțiunii disciplinare și în baza art.100 din Legea nr.303/2004 aplicarea unei sancțiuni disciplinare, în raport de abaterea săvârșită și de circumstanțele personale ale doamnei judecător, urmând a fi avut în vedere faptul că aceasta nu a mai fost sancționată.

Pe fondul cauzei, pârâta, prin avocat solicită instanței respingerea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară, susținând că, natura juridică a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

abaterii disciplinare nu se circumscrie elementelor de fapt și de drept referitoare la îndatorirea de a se abține, conform art. 99 lit. i) teza I. Totodată, arată că, la acea dată nu cunoștea că se află într-o situație de incompatibilitate.

Precizează pârâta că, cererea de recuzare a fost depusă în ședința publică de la data de 18.10.2013, odată cu două înscrisuri, pe care aceasta nu le-a lecturat în sală, fiind vizualizate ulterior. După ce a analizat înscrisurile depuse în ședință, a constatat că petenta a depus la dosar o notă de informare emisă pe numele acesteia și o adresă de la D.N.A., cu un conținut tehnic - juridic. În cuprinsul adresei D.N.A., i se comunică petentei, faptul că, pe rolul D.N.A. B., a fost constituit un dosar penal, având în verificare pe domnul B., pentru săvârșirea unui presupus abuz în serviciu. În cererea de recuzare au fost menționate fapte neprobate, nefiind atașate înscrisuri sau alte dovezi, singurele susțineri ale acesteia fiind nota de informare și adresa D.N.A B..

Pârâta apreciază că, nu constituie o abatere disciplinară, simpla admitere a unei cereri de recuzare, ci neformularea unei cereri de abținere, atunci când cunoști că te afli într-o situație de incompatibilitate prevăzută de lege.

Susține pârâta că, în cuprinsul încheierii de soluționare a cererii de recuzare, nu a fost dezbătută în nici un fel starea de fapt, învederând totodată că, împotriva acestei încheieri nu se poate formula o cale de atac, singurul mijloc de combatere a stării de fapt, reprezentându-l înscrisurile și martorii. Judecătorul a admis cererea, deși, la data soluționării acesteia, nu a avut grefier și nici nu a fost consemnat în caietul grefierului de ședință că ar fi avut loc audierea acesteia.

În opinia pârâtei, realitatea este că judecătorul a confirmat starea de fapt prezentată de petentă, doar pentru simplul motiv că aceasta este soția domnului

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
avocat A., fără a exista vreo dovadă că aceasta s-ar fi aflat în vreun caz de incompatibilitate prevăzut de lege. La acea dată nu a cunoscut faptul că soțul său este avocat într-o cauză ce are legătură cu pricina pe care ea o judecă, deci nu avea cum să știe că se află într-o stare de incompatibilitate.

Solicită instanței să aibă în vedere prevederile art. 27 alin.(2) Cod procedură civilă, incompatibilitatea existând față de judecătorul care este soț sau rudă cu avocatul unei părți, societatea nefiind parte în dosar. Particularitatea în această cauză este dublă, neputându-se omite faptul că judecătorul sindic judecă pe o lege specială.

Totodată susține că societatea este o entitate juridică care are un singur scop, lichidatorul judiciar nefiind parte în proces, având în vedere că acesta are atribuții de autoritate publică, care împreună cu judecătorul sindic aplică legea.

Arată pârâta că nu există o identitate între clientul soțului său și entitatea juridică a administratorului judiciar.

Chiar și reținerea faptului că domnul B. este administratorul societății este eronată, el având calitatea doar de lichidator, nefiind reprezentant legal al societății.

Totodată, precizează că, nu există o parte pe care soțul ei să o reprezinte, dat fiind faptul că BDO _____ SPRL B. are calitate de autoritate publică, iar clientul soțului său este domnul B.

De asemenea, menționează pârâta că în cadrul cercetării disciplinare trebuiau stabilite concret faptele și urmările acestora, precizând că în raport de natura juridică a procedurii precum și de cea a speței, nu există vreo urmare.

Susține că, a fost investită cu soluționarea unei cauze ca urmare a unei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

casări cu trimitere a unui dosar de faliment din anul 2007, care s-a soluționat cu deschiderea procedurii de faliment de către judecătorul O.

Învederează că în acea cauză, recursul a fost admis și hotărârea a fost casată, însă dosarul de faliment a revenit tot judecătorului O., pârâta fiind în măsură să constate doar procedura de deschidere a falimentului, urmând a fi puse în practică dispozițiile stabilite prin decizia de casare. Această particularitate, este relevantă, având în vedere că judecătorul sindic nu este incompatibil să judece cererile dacă a fost casată hotărârea inițială, dat fiind faptul că singurul scop în această procedură îl constituie maximizarea averii debitorului.

Sustine pârâta că, judecătorul sindic nu avea cum să se abată de la acest principiu și nu avea cum să favorizeze un administrator judiciar, având în vedere totodată faptul că, speța viza o cerere de deschidere a procedurii falimentului, astfel că judecătorul sindic nu putea numi sau stabili onorarii pentru administratorul judiciar și nici efectua alte proceduri. Astfel, nu avea cum să favorizeze vreuna din părțile procesuale în stadiul procedural la care se afla cauza.

Pârâta solicită să se aibă în vedere practica Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a stabilit că imparțialitatea unei instanței se prezumă, nefiind posibilă prezumarea unei fapte ilicite, având în vedere principiul conform căruia „cine afirmă trebuie să dovedească”, prin urmare, la formularea unei cereri de recuzare trebuia să cunoască concret starea de fapt.

Învederează că practica C.E.D.O. a statuat că este nevoie de dovedirea unor interese personale ale magistratului or, în cauza supusă verificării, nu există un interes dovedit.

Apreciază că petenta E. a formulat cererea de recuzare cu rea credință și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] trebuia sancționată, intenția reală a acesteia fiind doar de a amâna cauza, având în vedere faptul că putea formula o cerere de recuzare încă de la termenul din data de 16 septembrie 2012, cunoscând aceste fapte din data de 1 august 2012.

Solicită să se aibă în vedere faptul că, aceasta a formulat cererea de recuzare la termenul din data de 18 octombrie 2012, cu scopul de a amâna cauza, precizând că și judecătorul care a soluționat ulterior dosarul a fost recuzat.

Precizează pârâta că nimeni nu a avut cunoștință de obiectul cercetării prealabile până la clasarea din iunie 2014, susținând că nu avea cum să cunoască acest lucru în anul 2012.

Solicită să se aibă în vedere faptul că aceasta a participat la actul de justiție, fiind percepută ca un element pozitiv și onest în înfăptuirea acestuia, precizând totodată că a avut funcția de președinte de secție în cadrul Tribunalului B., este cadru universitar, doctorand, iar lucrările elaborate sunt recunoscute ca fiind de înaltă calitate. Mai arată că în comunitate este văzută ca un element pozitiv, cu solicitarea către secție de ignorare a dosarului mediatizat.

Pentru Inspekția Judiciară, reprezentantul depune la dosar și concluzii scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 24/J/2014, Inspekția Judiciară a solicitat secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu

12

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

modificările și completările ulterioare, pârâtei A.A.R., judecător în cadrul Tribunalului B., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. i) teza I-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că **doamna A.A.R. - judecător în cadrul Tribunalului B.** nu a formulat cerere de abținere de la soluționarea dosarului nr.____/____/2011, în care reprezentantul administratorului judiciar avea contract de asistență juridică cu soțul doamnei judecător, în vederea asigurării apărării la D.N.A. - Serviciul Teritorial B..

S-a apreciat că sunt realizate elementele specifice laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în nerespectarea de către doamna judecător A.A.R., a îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. 1 și 3, art. 45 alin. 2 și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a administrat probele cu înscrisuri și martori.

Pârâta judecător a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

În motivare a invocat, în principal, excepția nulității procedurii de verificare prealabilă desfășurată în dosarul nr.____/____/____/____/2014 și a cercetării

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
disciplinare desfășurată în același dosar, cu consecința constatării nulității rezoluției din data de 30.06.2014, de începere a cercetării disciplinare, și a rezoluției din data de 17.10.2014, prin care s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare, excepție respinsă pentru considerentele expuse în practica hotărârii.

A mai arătat pârâta că din datele înserate în cuprinsul rezoluției se constată că s-a dispus începerea cercetării disciplinare la data de **30.06.2014**, cercetarea prealabilă fiind finalizată în data de **25.06.2014**, însă pe parcursul lunii **august 2014** i-a fost solicitat acordul pentru înaintarea de către conducerea Tribunalului **B.**, la Inspekția Judiciară, a unor copii ale fișelor de evaluare, în vederea finalizării cercetării prealabile.

Pârâta apreciază ca fiind nelegală procedura de cercetare disciplinară având în vedere că rezoluția din 30.06.2014 i-a fost comunicată la data de 01.09.2014, cu depășirea termenului de 7 zile prevăzut de art.19 alin.(1) și art.23 din Hotărârea nr. ____/2012, iar începerea cercetării disciplinare s-a dispus la data de 30.06.2014, în condițiile în care procedura de cercetare prealabilă, cu solicitarea de relații la instanță, a continuat și în lunile iulie și august 2014, iar comunicarea rezoluției din 30.06.2014 s-a realizat la data de 01.09. 2014.

Pe fondul cauzei, pârâta a reluat apărările expuse pe parcursul cercetării disciplinare arătând că din probele administrate cu prilejul cercetării disciplinare (declarația martorilor O.S. și E.S.) rezultă că mențiunile declarate de aceasta cu prilejul ascultării, în vederea soluționării cererii de recuzare, nu au fost consemnate în caietul grefierului, iar mențiunea cuprinsă în practica încheierii din 4.10.2012, prin care a fost soluționată cererea de recuzare, în sensul că pârâta a confirmat cele susținute în cerere, este eronată. Se menționează că a învederat d-

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

lui judecător O.S. faptul că sunt conforme cu realitatea aspectele prezentate în adresa D.N.A B. din 01.08.2012, respectiv că "Societatea civilă de avocați A. și R." a depus o delegație de asistență juridică pentru învinuitul B.N., în dosarul nr. __/__/2010. Se subliniază că în cererea de recuzare, petiționara E.G. a arătat că obiectul plângerii penale aflate pe rolul D.N.A B. ar fi o infracțiune săvârșită de către numitul B.N. și care ar avea legătură cu dosarul de insolvență al acestui debitor, însă aceasta nu a depus vreo copie a plângerii penale formulate, anexat cererii de recuzare, iar din adresa D.N.A B. din 01.08.2012 nu rezultă dacă infracțiunile pentru care s-a menționat că se fac cercetări, față de învinuitul B. N. , au vreo legătură cu debitorul S.C. _____. S.R.L.

Concluzionează pârâta că nu existau motive pentru formularea unei cereri de abținere, precizând că judecătorul împotriva căruia a fost admisă o cerere de recuzare nu are nici un mijloc legal de a înlătura o eventuală greșeală. Simpla suspiciune a unui justițiabil cu privire la imparțialitatea judecătorului nu conduce automat la concluzia că acesta este imparțial, fiind necesară o analiză a imparțialității acestuia prin efectuarea testului subiectiv, precum și a celui obiectiv. Or, în ceea ce privește testul subiectiv nu a avut nici o convingere personală ori interes în părtinirea administratorului judiciar al debitorului ori a prejudicierii materiale ori morale a debitorului, din nici o dispoziție procesuală pe care a luat-o la cele patru termene de judecată neputându-se trage o astfel de concluzie. În ceea ce privește testul obiectiv arată că nu a comis nici o faptă care să știrbească imparțialitatea sa.

În declarația dată în fața secției, pârâta a arătat că a participat la patru ședințe de judecată în cauza nr. ____/__/2011, la primul termen, prezentându-se

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

atât administratorul judiciar cât și petiționara E.G. și că a acordat termen la cererea acesteia. După trei termene de judecată, petiționara E. a depus o cerere, pârâta afirmând că a sesizat că este o cerere de recuzare, însă nu s-a uitat pe actele anexate acesteia. Conform procedurii a trimis cererea pentru soluționare la completul imediat următor, prin președintele de secție. Completul imediat următor, astfel cum regulamentul prevede, era al domnului judecător O.S.. Acesta i-a pus la dispoziție dosarul cu actele, pe care atunci le-a studiat, unul dintre ele fiind o adresa a D.N.A prin care se făcea cunoscut că în anul 2010 soțul pârâtei a eliberat o delegație de asistență juridică pe numele unei persoane B.N.. Pârâta arată că la momentul la care a văzut acea adresă nu avea nici o cunoștință despre raporturile pe care soțul său le-a avut cu acea persoană.

A făcut precizarea că recuzarea nu s-a soluționat în aceeași zi, respectiv pe 18.10.2012 a fost recuzată și pe 24.10.2012 s-a soluționat cererea, între data la care a luat cunoștință de cererea de recuzare și data soluționării cererii, întrebându-l pe soțul său despre această situație. Acesta i-a răspuns că într-adevăr, în anul 2010, la rugămintea unei cunoștințe din **B.**, a făcut o delegație de asistență pentru B.N. întrucât acesta avea un dosar la D.N.A **B.** .

Soțul său i-a spus că niciodată nu a fost contactat de B. N. dar că s-a interesat de situația acestuia, iar procurorul de la **B.** i-a confirmat faptul că este o sesizare împotriva acestei persoane, cauza aflându-se în faza cercetării prealabile. Soțul său i-a spus că de la acel moment nimeni nu l-a mai contactat pentru această cauză.

A mai arătat pârâta că pe 24.10.2012, dată la care s-a judecat cererea de recuzare, a confirmat domnului judecător O. faptul că soțul său a avut o

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] delegație de asistență pentru B.N., persoană care de altfel nu s-a prezentat niciodată în procesul de insolvență pe care îl avea de soluționat. Ulterior acțiunii disciplinare a aflat că între petiționara E.G. și B.N. au existat foarte multe litigii. A mai aflat totodată că dosarul penal în care soțul său își făcuse delegație fusese clasat fără ca acesta să aibă cunoștință. A apreciat că nu sunt întrunite condițiile legale pentru a se abține de la judecata acelei pricini, cu atât mai mult cu cât obiectul judecății era punctual și stabilit deja de Curtea de Apel prin decizia de casare.

A menționat pârâta că soluția pronunțată de dl. judecător O., prin care s-a admis cererea de recuzare, a fost motivată numai pe considerentele expuse de către petiționară în cererea de recuzare și anume că dosarul în care a fost cercetat la D.N.A B.N. are legătură cu dosarul de insolvență, fără a exista la dosar un act în sensul acesta.

Pârâta a menționat că această casă de insolvență în care funcționează și B.N. are trei dosare de insolvență pe rolul completului său, iar ulterior admiterii cererii de recuzare și declanșării procedurii disciplinare a făcut cerere de abținere pe considerentele cercetate, cerere care i-a fost respinsă.

Secția a încuviințat și administrat pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată la Inspekția Judiciară, Direcția de Inspekție judiciară pentru judecători, la data de 28.03.2014, petiționara E.G., în calitate de administrator statutar și special al S.C. _____ SRL, a învederat mai multe

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
aspecte legate de modul de instrumentare și soluționare a dosarelor nr. ____/____/2007, nr. ____/____/2011, nr. ____/____/2007 și nr. ____/____/2010 ale Tribunalului B., Secția a II-a Civilă, de contencios administrativ și fiscal, având ca obiect procedura insolvenței, precum și a dosarului penal nr. ____/____/2012 al aceleiași instanțe.

În esență, petiționara a menționat în cuprinsul sesizării mai multe sentințe pronunțate în procedura insolvenței în dosarele menționate, arătând că sunt netemeinice și nelegale.

În ceea ce privește dosarul nr. ____/____/2011 a învederat faptul că împotriva judecătorului de caz, doamna R.A., a formulat cerere de recuzare care a fost admisă, motivat de faptul că, soțul doamnei judecător, care este avocat, a acordat asistență juridică la DNA- Serviciul Teritorial B., reprezentantului BDO ____ SPRL, B.N., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, în calitate de administrator judiciar al societății debitoare.

Referitor la dosarul nr. ____/____/2012 al Tribunalului B. - Secția penală, a învederat faptul că s-a admis recuzarea judecătorului de caz, domnul G.C., care a formulat la rândul său declarație de abținere, însă pe fond plângerea împotriva rezoluției procurorului a fost respinsă, motiv pentru care a formulat contestație în anulare împotriva sentinței penale nr. ____/____/4.07.2012.

În urma verificărilor prelabile efectuate, s-a apreciat că, în speță, există indicii privind săvârșirea de către doamna judecător A.R.A. a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, cu ocazia soluționării dosarului nr. ____/____/2011 al Tribunalului **B.- Secția a- II-a civilă**, de contencios administrativ și fiscal și în consecință, prin rezoluția din 30.06.2014, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin.(6) lit.b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de aceasta.

S-a dispus clasarea sesizării în ceea ce privește aspectele referitoare la modul de instrumentare și soluționare a dosarului nr. ____/____/2012 al Tribunalului **B.- Secția penală**, de către domnul judecător G.C., pentru celelalte aspecte fiind constatată intervenită prescripția răspunderii disciplinare.

Cercetarea disciplinară s-a desfășurat în perioada 23-24.09.2014 la sediul Tribunalului **B.**, ocazie cu care a fost prezentat materialul din dosarul de cercetare judecătorești vizat, a fost ascultat judecătorul cercetat și au fost administrate probele încuviințate la solicitarea acestuia, precum și cele din oficiu.

În punctul de vedere depus cu ocazia cercetării disciplinare, după arătarea parcursului dosarului ____/____/2011, doamna judecător a reiterat în esență aspectele de fapt și de drept legate de cererea de recuzare formulată împotriva sa, precizând faptul că, în cadrul dosarului de insolvență, administratorul judiciar BDO _____ SRL nu a fost asistat sau reprezentat de soțul său și că la termenele de judecată la care a participat, administratorul judiciar nu a fost reprezentat de numitul B.N., ci de practicianul în insolvență C.N..

A mai arătat că, în speță, contractul de asistență juridică pentru D.N.A. **B.** s-a încheiat între Societatea civilă de avocați A. și R. și numitul B.N., iar nu între avocatul A.I. și practicianul în insolvență BDO _____ SRL.

A ținut să precizeze că nu a cunoscut, până la data cererii de recuzare, despre delegația de avocat depusă de soțul său la D.N.A B., astfel că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I-a.

După formularea cererii de recuzare, soțul său i-a spus că a depus numai o delegație de asistență juridică la D.N.A B., nu și de reprezentare juridică, că nu l-a asistat pe clientul său la efectuarea vreunui act de urmărire penală și că nu cunoaște dacă infracțiunea ce făcea obiectul dosarului penal avea sau nu vreo legătură cu insolvența debitorului.

După prezentarea unor considerații referitoare la procedura insolvenței și, respectiv, drepturile participanților la procedură potrivit legii, doamna judecător a amintit faptul că petiționara a formulat cererea de recuzare abia la termenul din 18.10.2012 și nu la termenul din 6.09.2012, deși avea cunoștință de adresa D.N.A B. din data de 1.08.2012.

A mai arătat că, imparțialitatea judecătorului se prezumă până la proba contrarie, aspect reținut constant în doctrina de specialitate și în jurisprudența CEDO, iar dovada contrară poate rezulta din conduita manifestată de judecător din care să se desprindă concluzia că acesta în mod conștient este părtinitor.

Or, în speță, toate cererile formulate de debitor au fost încuviințate astfel că nu se poate susține că partea ar fi fost prejudiciată în vreun fel.

A menționat că nu a avut nici un interes în soluționarea cauzei și nu înțelege care ar putea fi, ipotetic, un eventual interes al judecătorului sindic materializat, probabil, în părtinirea administratorului judiciar, câtă vreme, acesta (administratorul judiciar) este un organ care aplică procedura insolvenței, la fel ca și judecătorul sindic, exercitând o funcție publică.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Consideră doamna judecător că, în lipsa unor motive expres prevăzute de lege pentru abținerea judecătorului, corelativ cu obligația acestuia la imparțialitate, este dificil de stabilit, în lipsa unor elemente, când există pentru părțile din proces o imagine care să combată aparența de imparțialitate, care să îl determine pe judecător să se abțină, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil.

În declarația dată cu ocazia ascultării în cadrul cercetării disciplinare, doamna judecător a precizat că, aspectele reținute în încheierea prin care a fost soluționată cererea de recuzare nu au fost consemnate în caietul grefierului și nu corespund întru totul celor declarate de ea cu ocazia ascultării.

Mențiunea cuprinsă în practica încheierii din 24.10.2012, în sensul că a confirmat cele arătate prin cererea de recuzare nu reprezintă ceea ce a afirmat la momentul ascultării, când a confirmat doar mențiunile din adresa D.N.A B., pornind de la cele comunicate de soțul său, după ce a fost formulată cererea de recuzare.

A arătat că nu avea cum să confirme cele arătate în cererea de recuzare, aspectele respective nefiind dovedite nici de administratorul special și nici confirmate de soțul său, care nu avea cunoștință despre aceste aspecte. A menționat că nu a formulat o cerere de abținere înainte de soluționarea cererii de recuzare întrucât a considerat că nu există o justificare pentru acea cerere de recuzare.

Din punctul său de vedere nu erau îndeplinite cerințele art.27 din vechiul Cod de procedură civilă, iar în ceea ce privește motivele invocate de către administratorul special în cererea de recuzare, la acel moment nu se știa obiectul dosarului penal de la D.N.A, respectiv titularul plângerii penale și dacă fapta incriminată avea vreo legătură cu debitorul din prezentul doar de insolvență. Nu a formulat o cerere de abținere deoarece a considerat că administratorul judiciar nu este parte în acea cauză,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

neavând același statut ca și părțile din procedura civilă clasică.

În ce privește susținerea pârâtei potrivit căreia cercetarea disciplinară este nelegală întrucât rezoluția din 30.06.2014 i-a fost comunicată la data de 01.09.2014, cu depășirea termenului de 7 zile prevăzut de art.19 alin.(1) și art.23 din Hotărârea nr. ____/2012, iar începerea cercetării disciplinare s-a dispus la data de 30.06.2014, în condițiile în care procedura de cercetare prealabilă, cu solicitarea de relații la instanță, a continuat și în lunile iulie și august 2014, secția o apreciază ca fiind neîntemeiată.

Astfel, prin rezoluția din 30.06.2014, în temeiul dispozițiilor art.45 alin.(6) lit.b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de pârâtă, iar la data de 18.07.2014 a fost solicitată prelungirea cercetării disciplinare cu 30 de zile, solicitare încuviințată. În motivarea solicitării s-a arătat că inspectorii judiciari desemnați să efectueze cercetarea disciplinară se află în concediu de odihnă în perioada 22 iulie-22 august 2014, fiind necesară comunicarea unor relații de către instanță. Relațiile solicitate instanței au fost înaintate Inspecției Judiciare la data de 18.08.2014, fixându-se, în funcție de datele la care pârâta era planificată în ședință, perioada 22.09-26.09.2014 pentru efectuarea cercetării disciplinare.

În raport de datele la care pârâta s-a aflat în concediu de odihnă, precum și de datele la care cei doi inspectorii desemnați au fost în concediu de odihnă, în mod corect s-a prelungit cercetarea disciplinară cu 30 de zile. Faptul că Inspecția Judiciară a comunicat rezoluția de începere a cercetării disciplinare la data de 01.09.2014, nu a avut nici o consecință câtă vreme în anumite perioade din lunile iulie și august pârâta s-a aflat în concediu de odihnă, iar cei doi inspectorii desemnați în cauză s-au aflat în concediu în alte perioade ale acelorași luni. Din momentul în care a fost

22

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

comunicat pârâtei faptul că s-a început cercetarea disciplinară și până la data fixată pentru efectuarea cercetării disciplinare a trecut suficient timp pentru ca pârâta să-și pregătească apărarea (20 de zile). Cercetarea disciplinară s-a desfășurat în perioada 23-24.09.2014, ocazie cu care a fost prezentat materialul din dosarul de cercetare judecătoarei vizat, a fost ascultat judecătorul cercetat și au fost administrate probele încuviințate la solicitarea acestuia, precum și cele din oficiu.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

Prin sentința civilă nr. ____/____/5.09.2011 pronunțată de Tribunalul **B.**, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, judecător sindic S.O., s-a dispus deschiderea procedurii generale a falimentului debitoarei S.C. ____ S.R.L., cu confirmarea ca lichidator judiciar provizoriu a BDO ____ SPRL.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs debitoarea, care prin decizia civilă nr. ____/____/13.12.2011 pronunțată de Curtea de Apel **B.** a fost admis, cu consecința casării sentinței recurate și trimiterii cauzei spre rejudecare la Tribunalul **B.**

Pe rolul Tribunalului **B.** s-a format dosarul nr. ____/____/2011 ce a fost înregistrat la data de 23.12.2011 și repartizat în sistem informatic la completul de judecată CI1 prezidat de judecătorul sindic A.R.A., după ce fusese admisă declarația de abținere a judecătoarei care a pronunțat sentința casată.

La primul termen de judecată din 4.04.2012, petiționara, în calitate de administrator special al debitoarei, a fost prezentă în instanță și a solicitat acordarea unui termen pentru studiul motivelor deciziei pronunțate în recurs și pentru efectuarea expertizei, iar judecătorul sindic, doamna A.R.A., a dispus amânarea cauzei pentru studiul considerentelor și a notelor scrise, depuse de administratorul judiciar

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
pentru data de 31.05.2012, cu citarea creditorilor prin Buletinul Procedurilor de Insolvență și potrivit Codului de procedură civilă, după caz.

La termenul din 31.05.2012, același judecător sindic a acordat părților prezente (inclusiv petiționarei) cuvântul pe excepția autorității de lucru judecat în ceea ce privește onorariul administratorului judiciar, invocată prin notele scrise. Prin încheierea de ședință de la acea dată, judecătorul sindic a admis excepția numai în ceea ce privește puterea lucrului judecat referitor la retribuiția încasată a administratorului judiciar, ce a făcut obiectul dosarului nr.____/____/2010, soluționat prin sentința civilă nr.____/9.04.2011, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr.____/31.05.2011 și a admis cererea de amânare formulată de administratorul judiciar pentru studiul obiectivelor expertizei acordând termen la data de 6.09.2012.

La termenul din 6.09.2012, același judecător sindic a încuviințat cererea de amânare a cauzei formulată de petiționară, în calitate de administrator special al debitoarei, pentru studiul înscrisurilor depuse la dosar de administratorul judiciar și a acordat termen de judecată la data de 18.10.2012.

La termenul din 18.10.2012, petiționara a depus la dosar o notă intitulată informare, însoțită de o cerere de recuzare a judecătorului sindic, precum și copia unei adrese emisă la data de 1.08.2012 în dosarul nr.____/____/2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial B., motiv pentru care judecătorul sindic a dispus înaintarea dosarului președintelui secției pentru desemnarea completului ce va soluționa cererea de recuzare formulată de petiționară.

Prin încheierea camerei de consiliu din 24.10.2012, judecătorul sindic desemnat să soluționeze incidentul procedural a admis cererea de recuzare

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

formulată împotriva doamnei judecător A.R.A. și a dispus păstrarea tuturor actelor îndeplinite de aceasta în cauză. Ulterior, dosarul a fost repartizat în sistem informatic la completul de judecată CI4, prezidat de judecătorul sindic S.L.E., pe rolul căruia se află și în prezent.

În considerentele încheierii din 24.10.2012 s-a reținut faptul că petiționara a formulat cererea de recuzare întemeiată pe dispozițiile art.27 Cod procedură civilă, motivat de faptul că soțul doamnei judecător, domnul avocat A.I. îl asistă juridic la D.N.A – Serviciul Teritorial **B.** pe reprezentantul BDO _____ S.R.L. București, B.N., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în calitate de administrator judiciar al S.C. _____ S.R.L, aflată în insolvență.

De asemenea, s-a reținut că, fiind ascultată, doamna judecător sindic A.R.A. a confirmat cele arătate în cererea de recuzare.

Prin urmare, judecătorul sindic, care a soluționat incidentul procedural al recuzării, a reținut că sunt incidente dispozițiile art.27 pct.2 Cod procedură civilă, motiv pentru care a admis cererea de recuzare, a dispus trimiterea dosarului la președintele secției în vederea repartizării aleatorii și, în temeiul art.32 alin.(3) Cod procedură civilă, a păstrat toate actele îndeplinite de doamna judecător în dosarul nr. ____/____/2011.

Situația de fapt reținută rezultă atât din declarațiile date de pârâta judecător pe parcursul cercetării disciplinare și în fața secției cât și din înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Potrivit art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004, în varianta normativă a tezei I, constituie abatere disciplinară **nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege**

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
pentru abținerea sa.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art.90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 9 și 10 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art.105 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art.2 alin.(3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali”, iar în condițiile art.5 alin. (2) „judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu”.

De asemenea, sub aspect obiectiv, această abatere disciplinară reprezintă și o dezvoltare a două dintre valorile fundamentale ale sistemului judiciar, consacrate de Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară, respectiv integritatea și etica.

Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară prevăd, în Norma 3, că „Integritatea este indispensabilă exercitării funcției judecătorești”, iar „judecătorul va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator

26

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

neutru ca ireproșabilă. 3.2. Atitudinea și conduita unui judecător trebuie să mențină trează încrederea oamenilor în corectitudinea puterii judecătorești. Nu este suficient a se face dreptate, trebuie să se și vadă că s-a făcut dreptate.”

Pentru a asigura deplina obiectivitate în înfăptuirea actului de justiție și a proteja drepturile părților, legiuitorul a prevăzut în mod expres cazurile în care magistratul, datorită unor împrejurări de natură personală, nu poate participa la judecarea sau instrumentarea unui dosar precum și formele procesuale de rezolvare a unei astfel de situații.

Aceste cazuri se găsesc înscrise în art.24-27 din vechiul Cod de procedură civilă, art. 47-49 din Codul de procedură penală, art. 105-106 din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, modificată prin Legea 144/2007, precum și în art.49 alin.2 din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Mijloacele procesuale pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate a judecătorilor și procurorilor prevăzute de Codul de procedură civilă și Codul de procedură penală sunt: abținerea, recuzarea și strămutarea.

În cauza de față, se susține că doamna judecător A.A.R. nu a formulat cerere de abținere de la soluționarea dosarului nr.____/____/2011, deși soțul său, domnul avocat A.I., îl asista juridic la D.N.A – Serviciul Teritorial **B.** pe reprezentantul BDO _____ S.R.L București, B.N., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, fiind incidente în cauză dispozițiile prevăzute de art.27 pct.2) din vechiul Cod de procedură civilă.

Așa cum s-a reținut anterior, Codul de procedură civilă, prevede în mod

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

expres care sunt situațiile în care magistratul judecător poate fi recuzat. Normele care reglementează incompatibilitatea judecătorului sunt norme de ordine publică, fiind de strictă interpretare și aplicare, astfel încât nu pot fi extinse prin analogie și la alte situații.

Textul articolului 27 pct. 2) din vechiul Cod de procedură civilă prevede că poate fi recuzat judecătorul „care este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane”.

Se poate observa că textul de lege nu prevede în mod expres, ca și caz de incompatibilitate, situația în care soțul magistratului judecător ar avea calitatea de apărător al uneia din părți sau al unuia din reprezentanții părții, într-o altă cauză. Secția reține că admiterea cererii de recuzare a judecătorului/procurorului formulată de una din părțile din proces nu conduce, prin ea însăși, la reținerea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza I, dacă nu se face dovada că magistratul, în mod conștient, a încălcat dispozițiile referitoare la incompatibilități, urmărind sau acceptând afectarea imparțialității sale sau a aparenței de imparțialitate.

Din punct de vedere subiectiv forma de vinovăție ce caracterizează această abatere disciplinară în varianta normativă a încălcării dispozițiilor referitoare la incompatibilități, este cea a intenției, judecătorul sau procurorul realizând că încalcă principiile independenței și imparțialității ce guvernează activitatea magistraților, prevăzând rezultatul faptei sale – afectarea încrederii în actul de justiție – urmărind sau acceptând eventualitatea producerii lui.

Noțiunea de lipsă de imparțialitate nu este definită în dreptul nostru, însă conceptul cunoaște o analiză extensivă în jurisprudența Curții Europene a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Drepturilor Omului, iar potrivit instanței de la Strasbourg (D.P. v. România (nr. 2), 2007, Vermeire v. Belgia, 1991), prevederile Convenției fac parte integrantă din ordinea juridică internă a statelor semnatare, statul prin instanțele de judecată și organele administrative având obligația de a asigura efectul deplin al normelor acestora, asigurându-le preeminența față de orice altă prevedere contrară din legislația națională, fără să fie nevoie să aștepte abrogarea acestora de către legiuitor.

Prin urmare, instanța națională este obligată să țină cont de prevederile Convenției ca și cum acestea ar face parte integrantă din ordinea juridică internă și să le aplice ca atare, prioritar și direct, inclusiv sub aspectul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului care detaliază conținutul drepturilor fundamentale cuprinse în Convenție.

În lumina jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, imparțialitatea instanței de judecată, în sensul art.6 paragraful 1, este analizată atât sub aspect subiectiv cât și sub aspect obiectiv. Prin prisma demersului subiectiv, judecătorii sunt datori să se abțină să manifeste o părere preconcepută, iar prin prisma demersului obiectiv, judecătorul trebuie să ofere suficiente garanții pentru a exclude orice dubiu că ar putea acționa părtinitor într-un litigiu dedus judecății. Imparțialitatea, conform demersului subiectiv, se prezumă până la proba contrarie, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o anumită cauză urmând a fi dovedită. Se poate aplica, de asemenea, testul obiectiv, pentru a determina dacă judecătorul oferă suficiente garanții pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa. În aplicarea acestui test, opinia părții cu privire la imparțialitatea judecătorului cauzei este importantă, dar nu decisivă. Esențial este ca bănuielile referitoare la imparțialitate să poată fi justificate rezonabil, caz în care judecătorul bănuit de incompatibilitate trebuie să se

retragă de la soluționarea cauzei. Curtea Europeană admite că nu există o delimitare clară între aspectul obiectiv și cel subiectiv și că pentru a statua asupra imparțialității judecătorului, același act al unui judecător poate fi analizat atât prin prisma demersului subiectiv cât și obiectiv.

Din probele administrate în cauză rezultă că pârâta judecător, audiată fiind în camera de consiliu cu privire la motivele invocate în cererea de recuzare, a confirmat cele menționate în adresa nr. ____/1 august 2012 emisă de D.N.A. - Serviciul Teritorial B., respectiv faptul că numitul B.N., unul din practicienii în insolvență din cadrul BDO _____ S.R.L, era asistat la acea dată de soțul său, domnul avocat A.I., într-un dosar aflat în faza actelor premergătoare începerii urmăririi penale.

Din adresa nr. ____/1 august 2012 emisă de D.N.A. - Serviciul Teritorial B. nu rezultă faptul că dosarul în care numitul B.N. era asistat la acea dată de soțul pârâtei avea legătură cu cauza ce-i revenise spre judecată doamnei judecător A.A..

Potrivit declarației date de pârâta judecător, soțul său a confirmat, atunci când l-a întrebat, faptul că are delegație de asistență juridică pentru numitul B.N., însă i-a învederat faptul că nu a îndeplinit nici un act conform contractului, întrucât nu a mai fost contactat de client. Această susținere a pârâtei se coroborează cu ordonanța de clasare emisă la data de 10 aprilie 2014 de D.N.A. - Serviciul Teritorial B., din care rezultă că efectuarea actelor premergătoare începerii urmăririi penale a constat în analizarea înscrisurilor depuse la dosar, înscrisuri din care a rezultat că situația sesizată de petenta E.G. nu se încadrează în infracțiunile de competența Direcției Naționale Anticorupție.

De asemenea, secția reține că prin decizia civilă nr. ____/R/13 decembrie 2011 au fost stabilite limitele rejudecării, instanța fiind obligată să respecte indicațiile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
deciziei de casare, iar cererea de recuzare a fost formulată la termenul din 18.10.2012, deși adresa D.N.A. **B.** fusese emisă petentei de la data de 1.08.2012. Se impune a fi reținut și faptul că, din ordonanța de clasare, rezultă că petenta E.G. mai formulase o plângere penală, cu același obiect și la Parchetul de pe lângă Tribunalul **B.**, care, prin rezoluția din data de 10.01.2012, a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul **B. N**

Față de cele expuse anterior secția apreciază că pârâta judecător nu a urmărit sau acceptat afectarea imparțialității sau a aparenței de imparțialitate a instanței prin participarea sa la judecată, atitudinea sa psihică fiind aceea că nu se impune formularea unei cereri de abținere în cauză, având în vedere faptul că, pe de o parte, numitul **B. N** nu avea calitatea de parte în cauza nr. ____/____/2011, iar pe de altă parte că soțul său nu îndeplinise nici un act de asistență juridică a acestuia, în dosarul nr. ____/P/2010. De asemenea, la data soluționării cererii de recuzare, pârâta judecător nu avea cunoștință de faptul că exista o legătură între cauza cu nr. ____/____/2011 și dosarul în care se efectuau acte premergătoare începerii urmăririi penale, în ceea ce îl privește pe **B. N**. În acest sens este cunoscut faptul că faza actelor premergătoare începerii urmăririi penale nu este publică, iar dreptul unei persoane de a fi asistată de apărător este garantat odată cu începerea urmăririi penale. În dosarul penal nr. ____/P/2010 nu a fost începută urmărirea penală și abia la data de 10 aprilie 2014 a fost emisă ordonanța prin care s-a dispus clasarea cauzei.

Nu se poate susține că pârâta, până la formularea cererii de recuzare, a fost pârținitoare sau dispozițiile sale au fost afectate de existența unei convingeri sau interes de ordin personal, fiind periclitată buna desfășurare a actului de justiție și încrederea publicului în integritatea sistemului judiciar.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pentru ca judecătorul să se retragă de la judecată este necesar ca îndoiala asupra imparțialității sale să fie justificată. Acesta nu trebuie să aibă prejudecăți sau păreri preconcepute. Or, față de datele existente la momentul formulării cererii de recuzare, pârâta a apreciat că nu este incident în cauză niciunul din motivele de incompatibilitate prevăzute expres de lege, nefiind afectată nici aparența de imparțialitate.

Se impune a fi reținut și faptul că, potrivit înscrisurilor aflate la filele 49-50 din dosar, la data de 5.11.2014, doamna judecător A.A.a formulat cerere de abținere de la soluționarea unui dosar, invocând o situație identică cu cea reținută în acțiunea disciplinară, cerere ce i-a fost respinsă, cu motivarea că nu există nici o împrejurare care să justifice temerea că doamna judecător A.A. are interes în legătură cu pricina care se judecă.

Prin urmare, nici în raport cu practica judiciară existentă la nivelul instanței din care face parte pârâta nu se poate reține că atitudinea psihică a pârâtei a fost aceea de a încălca cu știință normele de drept existente în materia incompatibilităților, urmărind sau acceptând afectarea imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept. Prin conduita pârâtei judecător nu s-au creat premisele unei îndoieli cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților, respectiv a sistemului judiciar.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care se va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei judecător A.A.R., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr 317/2004

32

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei A.A.R. – judecător la Tribunalul B., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.i) teza I din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **26 noiembrie 2014.**

PREȘEDINTE,
Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Grefă:

Judecător ____/____

